

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af undervisningspligten.

Fremsat den 13. marts 1968 af *K. B. Andersen, Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Peter Jørgensen, Bodil Koch, Orla Møller og Karl Max Rasmussen.*

Folketinget opfordrer undervisningsministeren til at fremsætte lovforslag om en udvidelse af undervisningspligten, således

at 8. undervisningsår gøres obligatorisk fra og med skoleåret 1972-73 og 9. undervisningsår fra 1973-74.

Bemærkninger til forslaget.

Der har i en længere årrække såvel i skolekredse som i befolkningen som helhed været stor interesse og en voksende forståelse for behovet for en udvidelse af undervisningspligten.

På denne baggrund nedsatte undervisningsministeren den 18. december 1965 et udvalg med den opgave at overveje mulighederne for og konsekvenserne af en udvidelse af undervisningspligten og afgive indstilling herom.

Dette udvalg har i januar 1968 afgivet en betænkning (nr. 473/1968), som er omdelt til folketingets medlemmer.

Nærværende forslag tilsigter at give grundlag for en gennemførelse af udvalgets indstilling, som går ud på, at der nu tages skridt til en udvidelse af undervisningspligten til 9 år, og at denne udvidelse søges gennemført i skoleårene 1972-73 (8. år) og 1973-74 (9. år).

Om baggrunden for ønsket om en udvidet undervisningspligt kan i vid udstrækning henvises til betænkningen og til den redegørelse, den daværende undervisningsminister gav folketinget 14. marts 1967 (Folketingstidende 1966-67, 2. samling, forhandlingerne, spalte 2590 ff.).

Som anført i betænkningen må skolens opgave i første række være på fyldestgørende måde at forberede eleverne til at kunne møde de krav, tilværelsen vil stille til dem, og det er ubestrideligt,

at disse krav i nyere tid er blevet stærkt forøget, og at en kommende udvikling vil medføre en fortsat skærpelse af kravene. Det gælder alle sider af det moderne menneskes tilværelse: familielivet, samfundslivet og arbejdslivet. En udvidelse af den almene uddannelse forekommer allerede derfor helt nødvendig, hvis skolen vedblivende skal kunne opfylde sit formål.

Det stadig mere industrialiserede erhvervsliv — både i by og på land — kendetegnes ved en vidtgående arbejdsdeling og en hurtig omskiftelighed i takt med udviklingen af ny teknik. Denne udvikling vil på den ene side medføre krav om større specialviden, men vil på den anden side netop forudsætte en udvidet almen uddannelse, som giver mulighed for hurtigt at tilpasse sig nye betingelser. Bevægelighed bliver en afgørende vigtig egenskab for at kunne klare sig i det fremtidige samfund, og forudsætningen for denne evne til bevægelighed er en god almen uddannelse.

Også hensynet til den voksende fritid må tale for en udvidelse af den almene uddannelse med særligt henblik på de musiske emner og arbejdsmetoder.

En følge af udviklingen er også, at samfundsproblemerne bliver mere komplicerede og uoverskuelige for den enkelte. Også af denne grund stilles der krav om en øget almen uddannelse, så de unge